

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **R. P.**, bývajúceho v Š., zastúpeného J. O., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **K., T.**, o **náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 23 C 37/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. októbra 2006 sp. zn. 11 Co 112/2006

t a k t o :

Dovolanie žalobcu do potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava zo 14. februára 2006 č.k. 23 C 37/2005-37 týkajúci sa náhrady mzdy s príslušenstvom za obdobie od 1.8.1999 do 31.1.2002, ktorým bola žaloba o náhradu mzdy za obdobie od 1.8.1999 do 19.12.2004 zamietnutá s odôvodnením, že pri splatnosti náhrady mzdy pozadu vždy v nasledujúcom kalendárnom mesiaci nepochybne boli premlčané nároky za obdobie od 1. augusta 1999 do 31. januára 2002, pretože aj náhrada mzdy za mesiac január 2002 mohla byť splatnou (pri ustanovení akéhokoľvek výplatného termínu u žalovaného) najneskôr na konci mesiaca február 2002 aj toto právo (čo platilo tým skôr u skorších nárokov) by sa premlčalo najneskôr uplynutím mesiaca február 2005.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu do výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Namietal, že svoj mzdový nárok uplatnil na súde včas a k žiadnemu

premlčaniu v zmysle ustanovenia § 261 ods. 1 Zákonníka práce nemohlo dôjsť. Ak mal okresný alebo krajský súd pochybnosti o tom, či si uplatnil náhradu mzdy, bol povinný vykonať opatrenie k ďalšiemu upresneniu a doplneniu žalobného návrhu, teda aby bolo jasné čoho sa v konaní o neplatnosť výpovede domáha. Na túto skutočnosť sa vzťahuje povinnosť predsedu senátu poučovať účastníkov a starať sa, aby nesprávne alebo neúplné podanie bolo opravené alebo doplnené. Túto svoju zákonom stanovenú povinnosť súd v konaniach nevykonával a tým porušil zákon. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu veci. Navrhol preto napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalovaného nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu

rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom.).

Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobca v podanom dovolaní v skutočnosti však nenamietal relevantné procesné vady (tzv. zmätočnosti) v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Jeho námietky, že ak mal okresný súd a krajský súd pochybnosti či uplatňuje náhradu mzdy, mal vykonať opatrenia k ďalšiemu upresneniu a doplneniu žalobného návrhu (poučiť účastníka, aby nesprávne alebo neúplné podanie bolo opravené alebo doplnené), keďže toto nevykonal porušil zákon a odňal mu možnosť konať pred súdom, možno považovať len za tzv. inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. ku ktorej však dovolací súd môže prihliadnuť len za podmienky prípustnosti dovolania; nejde ale o postup, ktorým by žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. V predmetnej veci však prebieha konanie o náhradu mzdy, pričom tvrdená vada žalobcom sa týka konania vedeného ohľadne neplatnosti výpovede,

o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 14.7.2003 sp. zn. 9 C 203/1999 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 21.9.2004 sp. zn. 11 Co 283/2003.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcovi nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie do potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa.

Žalovanému náhradu trov v dovolacom konaní nepriznal, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislava 30. júna 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: